

Nieuwsbrief november 2019

Nieuws uit Nederland

Geen aftrek hypotheekrente in Nederland door Belgisch inkomen partner

Inwoners van België die in Nederland werken kunnen, indien ze voldoen aan de voorwaarden van de regeling van de kwalificerende buitenlandse belastingplicht, de hypotheekrente van hun Belgische woning in Nederland in aftrek brengen. Tot 2015 kenden we hiervoor de regeling van de fictieve binnenlandse belastingplicht. Hoewel hiervoor andere voorwaarden gelden, is de rechtspraak over die oude regeling ook nog van belang voor de huidige regeling. En onlangs heeft de Hoge Raad over de oude regeling weer een belangrijk oordeel gegeven.

In deze casus gaat het om een man en vrouw die in België wonen. De man drijft een eenmanszaak in Nederland, waarvoor hij ook vanuit een vaste inrichting werkzaamheden in België verricht. Zijn partner heeft slechts Belgische looninkomsten (€ 103.139). Beide kiezen voor een behandeling als binnenlands belastingplichtige in Nederland. In zijn Nederlandse belastingaangifte over 2011 verzoekt de man om een aftrek ter voorkoming van dubbele belasting. Dit verzoek heeft betrekking op 10% van de aangegeven belastbare winst, omdat hij voor dat deel werkt vanuit de Belgische vaste inrichting. De inspecteur verrekent de aan België toerekenbare positieve inkomsten met de negatieve inkomsten uit de Belgische woning, zodat effectief geen aftrek wordt verleend. De man is het hier niet mee eens.

De Hoge Raad volgt echter de belastingdienst. Volgens de Hoge Raad moet namelijk rekening worden gehouden met het gezamenlijke inkomen van de man en degene met wie hij samenwoont. Het Gerechtshof heeft eerder al geoordeeld dat het gezamenlijke inkomen van belanghebbende en zijn partner ruimschoots voldoende moet worden geacht voor het in aanmerking nemen van de persoonlijke en gezinssituatie van belanghebbende in België, onder verwijzing naar het Schumacker-arrest van het Europese Hof van Justitie uit 1995.

Dat de man en vrouw in België niet als samenwonend worden beschouwd doet hier volgens het Hof, en nu ook de Hoge Raad, verder niet aan af.

Bron: Hoge Raad 11 november 2019.

Geen middeling voor Nederlander die in België werkt

Een man woont in Nederland en werkt in België. Bij het opleggen van de aanslagen inkomstenbelasting 2011 tot en met 2013 verleent de belastingdienst hem een voorkoming van dubbele belasting. Hierdoor betaalt de man geen inkomstenbelasting over zijn Box 1-inkomen. De man verzoekt in 2016 om een middelingsteruggaaf over de jaren 2011 tot en met 2013. Bij de berekening van de hoogte van de middelingsteruggaaf heeft hij de voorkoming van dubbele belasting buiten beschouwing gelaten. De inspecteur is het hier niet mee eens.

Hof Den Bosch oordeelt dat onder het huidige belastingverdrag België heffingsbevoegdheid is over het Belgische loon. Onder het vorige verdrag was dat anders. Hoewel de man daardoor geen recht op de middelingsteruggaaf heeft, is deze belemmering volgens het Hof niet in strijd met het Unierecht. Deze belemmering wordt namelijk veroorzaakt wordt door dispariteiten tussen het Belgische en Nederlandse belastingsysteem en het unierecht voorziet niet in het voorkomen van dergelijke dispariteiten. Ook oordeelt het Hof dat Nederland evenmin verplicht is om compensatie te verlenen.

Bron: Hof 's-Hertogenbosch publicatie 1 november 2019.

Hoge Raad oordeelt twee keer over aanwezigheid vaste inrichting

Twee procedures over een vaste inrichting. De eerste gaat over een inwoner van België die specialist is op het gebied van het structureren, koop en verkoop van ondernemingen. Hij werkt samen met een Nederlander. Beide hebben recht op 50% van de winst van hun gezamenlijke onderneming. De vraag is of de winst die toekomt aan de Belg, toerekenbaar is aan het gedeelte van zijn onderneming in Nederland, met andere woorden of sprake is van een vaste inrichting?

De Nederlandse belastinginspecteur stelt dat de man over een personele vaste inrichting/vaste vertegenwoordiger in Nederland beschikt, namelijk via zijn Nederlandse zakenpartner. De winst die de Belg door middel van deze vaste inrichting in Nederland behaalt, mag op grond van het belastingverdrag belast worden in Nederland. België moet hiervoor aftrek ter voorkoming van dubbele belasting verlenen.

In de tweede procedure gaat het over een vrouw die in Nederland woont en een onderneming exploiteert in de vorm van een eenmanszaak. De activiteiten van de onderneming bestaan uit het verkopen van bloemen en planten aan particulieren op diverse markten in België. Sinds mei 2013 verkoopt ze ook bloemen en planten via supermarkten in België. De feitelijke verkoop wordt verzorgd door haar echtgenoot. Naar aanleiding van een boekenonderzoek worden diverse navorderingsaanslagen aan de vrouw opgelegd. Ze is het daar niet mee eens en voert onder andere aan dat, nu geen Btw in Nederland is verschuldigd, omdat de door haar behaalde omzetten zijn gerealiseerd in België, er ook geen inkomstenbelasting is verschuldigd in Nederland.

Eerder al heeft Hof Den Haag geoordeeld dat de door de vrouw met haar onderneming in België behaalde resultaten in beginsel belastbaar zijn in Nederland. Het Hof wijst er daarbij op dat zij in Nederland woont en dat zij voor haar wereldinkomen binnenlands belastingplichtig is in Nederland. Vervolgens stelt het Hof vast dat de vrouw niet beschikt over een vaste inrichting in België, en dat de heffingsbevoegdheid over de winst van haar onderneming geheel aan Nederland toekomt. De Hoge Raad heeft het oordeel van het Hof bevestigd.

Bron: Hoge Raad 22 juli en 23 oktober 2019.

Plaats feitelijke leiding bepaalt vestigingsplaats

De hoofdregel bij de beoordeling van de woonplaats van natuurlijke personen en de vestigingsplaats van lichamen is dat dit gebeurt op basis van de omstandigheden. Bij een natuurlijk persoon is van belang waar hij of zij het middelpunt heeft van zijn of haar persoonlijke belangen. Denk daarbij aan de woonplaats van het gezin, de plaats van de dienstbetrekking, het hebben van een woning, etc.

Voor lichamen kan uit de jurisprudentie opgemaakt worden dat als doorslaggevende omstandigheid geldt de plaats waar het lichaam zijn feitelijke leiding heeft. De formele vestigingsplaats is daarbij niet van belang.

Daarbij geldt als regel dat de plaats van feitelijke leiding de plaats is waar het orgaan, belast met de leiding van het lichaam (normaal gesproken het bestuur), feitelijk is gevestigd. Dit kan dus een andere plaats zijn dan de plaats waar de activiteiten van het lichaam plaatsvinden. De plaats waar de feitelijke leiding is gevestigd is afhankelijk van diverse omstandigheden, zoals van de plaats waar het bestuur woont en vergadert, de plaats waar de administratie wordt bijgehouden en de jaarrekening wordt opgemaakt, de valuta waarin de financiële gegevens worden bijgehouden en het oprichtingsrecht van het lichaam. Deze regel van de feitelijke leiding is onlangs in twee procedures aan de orde geweest.

Allereest een procedure voor Hof Arnhem-Leeuwarden. Hierbij gaat het om een naar het recht van de Nederlandse Antillen en daar statutair gevestigde stichting, met als doel vermogen beheren en uitkeringen doen aan door de Raad van Toezicht aangewezen personen. De stichting heeft in 2008 een groot bedrag geschonken aan een man en scheldt een renteloze lening kwijt. De man krijgt een aanslag recht van schenking opgelegd. Hij is het daar niet mee eens omdat het bestuur van de stichting een op Curaçao gevestigde trustkantoor is, waardoor Nederland niet bevoegd zou zijn om te heffen. De inspecteur vindt echter dat dit trustkantoor alleen maar administratieve werkzaamheden verricht. Het bestuur van het trustkantoor kan namelijk ook worden ontslagen door de Raad van Toezicht. De in Nederland gevestigde adviseur, lid van de Raad van Toezicht, is degene die feitelijk toezicht heeft gehouden volgens de belastingdienst. Hof Arnhem-Leeuwarden vindt dat de inspecteur met de door hem aangevoerde feiten en omstandigheden voldoende heeft bewezen dat de feitelijke vestigingsplaats van de stichting in Nederland is.

In de tweede procedure voor Rechtbank Noord-Holland is een vrouw enig-aandeelhouder en bestuurder van een B.V. In oktober 2013 emigreert de vrouw naar België. Over de jaren 2013 en 2014 legt de Belastingdienst naheffingsaanslagen dividendbelasting op aan de B.V. Volgens de inspecteur is de B.V. namelijk ook na de emigratie van haar Dga gevestigd in Nederland. Volgens de rechtbank bepaalt het belastingverdrag dat voor de toepassing van het verdrag een lichaam is gevestigd in de staat waar zijn feitelijke leiding is. Dit is de plaats waar de leiding de kernbeslissingen met betrekking tot de activiteiten van dat lichaam neemt en de eindverantwoordelijkheid voor deze beslissingen draagt. In bepaalde gevallen geeft de leiding vanuit die plaats ook instructies aan de werknemers.

Wie de dagelijkse leiding heeft, is niet van belang voor het bepalen waar een lichaam verdragsrechtelijk is gevestigd. In deze zaak bewijst de belastingdienst niet dat een ander dan de vrouw de kernbeslissingen neemt en de eindverantwoordelijkheid draagt. Bovendien wijst niets erop dat de Dga de kernbeslissingen neemt in Nederland. Daarom oordeelt de rechtbank dat na de emigratie van de Dga de B.V. verdragsrechtelijk gezien in België is gevestigd. Nederland mag daarom geen dividendbelasting heffen over dividenden die de B.V. na de emigratie van haar Dga uitbetaalt.

Bron: Hof Arnhem-Leeuwarden 15 oktober 2019 en Rechtbank Noord-Holland 2 juli 2019.

Lening aan B.V. met één project onzakelijk

In een procedure voor Hof Den Haag heeft een Dga eind 2008 aan zijn werkmaatschappij een (deel van) een perceel verkocht zodat die B.V. daarop vijf vrijstaande luxe woningen kan bouwen. Naast dit woningbouwproject heeft de B.V. geen andere projecten lopen. De B.V. maakt aanzienlijke kosten in het kader van het woningbouwproject. De Dga financiert deze kosten door de B.V. leningen te verstrekken tegen interestvergoedingen die variëren van 4,4% tot 6,95%. De Dga heeft geen zekerheid bedongen en evenmin een aflossingsschema opgesteld. Nadat het woningbouwproject flopt wil de Dga het verlies op zijn vordering op de werkmaatschappij aftrekken als negatief resultaat uit overige werkzaamheden. De Belastingdienst is echter van mening dat de Dga feitelijk kapitaal aan de werkmaatschappij heeft verstrekt en weigert het verlies op de vordering in aanmerking te nemen.

Voor het Hof erkent de Dga dat hij geen aflossingsschema heeft opgesteld. Maar hij stelt dat hij met zijn B.V. heeft afgesproken dat de (terug)betaling van de rente en de hoofdsom moeten plaatsvinden nadat drie van de vijf woningen zijn verkocht. Het Hof constateert dat sprake is van een terugbetalingsverplichting en dat de belastingdienst de lening als zodanig moet accepteren. Dat wil echter niet zeggen dat de lening daarmee ook zakelijk is. Het Hof merkt namelijk ook op dat de B.V. geen eigen inkomsten en evenmin een andere financieringsbron heeft voor het project behalve het geld dat zij van de Dga leent. De B.V. is daarnaast het loon van de Dga schuldig gebleven. De B.V. heeft vanaf 2008 en negatief eigen vermogen en nauwelijks activa omdat het perceel nog niet is geleverd. De werkmaatschappij heeft evenmin zekerheid gesteld. Zij kan de rente en aflossing alleen betalen met de eventuele opbrengsten uit het woningbouwproject.

Dit betekent dat alle kwade kansen voor rekening van de Dga komen, terwijl hij bij succes van het project slechts een gemiddeld rentepercentage van 5,5% ontvangt. Onder deze omstandigheden zal een derde alleen de lening verstrekken tegen een winstafhankelijk vergoeding. De lening kwalificeert daarom als onzakelijk, zodat de aftrek van het afwaarderingsverlies terecht is geweigerd.

Bron: Hof Den Haag 22 oktober 2019.

Redactrice die in België woont kan niet bewijzen dat werkzaamheden in België plaatsvinden

Een vrouw woont in 2011 in België. Sinds 1999 werkt zij als redactrice van een tijdschrift bij een in Nederland gevestigde uitgeverij. De overeengekomen arbeidsduur bedraagt 32 uur per week. Niet vermeld is waar zij die arbeid moet verrichten. Over haar salaris houdt de werkgever loonheffing in. In haar aangifte inkomstenbelasting over 2011 stelt de redactrice dat zij niet belasting- en premieplichtig is in Nederland, omdat zij een deel van haar tijd in het buitenland werkte.

Hof Den Bosch oordeelt, in navolging van Rechtbank Zeeland West-Brabant, dat de redactrice belasting- en premieplichtig is in Nederland. Niet in geschil is dat buitenlands belastingplichtige is. Toepassing van de redelijke verdeling van de bewijslast heeft tot gevolg dat de inspecteur aannemelijk moet maken dat zij in Nederland heeft gewerkt. Volgens het Hof maakt de inspecteur aannemelijk dat de redactrice in het kader van haar dienstbetrekking de werkzaamheden heeft verricht in Nederland. De vrouw maakt het tegendeel niet aannemelijk. Het Hof stelt daarbij vast dat zij geen begin van bewijs heeft geleverd met betrekking tot haar stelling, dat zij in het kader van haar dienstbetrekking werkzaamheden in het buitenland heeft verricht. Ook haar stelling dat zij in België aangifte personenbelasting heeft gedaan, overtuigt het Hof niet. Ook voor deze stelling heeft zij geen bewijsstukken overgelegd. De conclusie is dat zij in Nederland belasting- en premieplichtig is.

Bron: Hof 's-Hertogenbosch publicatie 20 september 2019.

Bestuurdersbegrip in belastingverdrag moet formeel uitgelegd worden

Een inwoner van Nederland is middellijk aandeelhouder van een in Luxemburg gevestigde vennootschap. Hij verricht zowel vanuit Nederland (1,5 dag per week) als vanuit Luxemburg (2 dagen per week) werkzaamheden voor de vennootschap en ontvangt daarvoor een beloning. Hij is ook middellijk aandeelhouder van de vennootschap.

+ + + + + + + + + + + + +

De man is van mening dat het bestuurdersbegrip in het belastingverdrag met Luxemburg materieel moet worden uitgelegd, dat daarom Luxemburg over de volledige beloning belasting mag heffen en dat Nederland aftrek ter voorkoming van dubbele belasting moet verlenen. De belastingdienst is het hier niet mee eens.

Volgens de Rechtbank moet het bestuurdersbegrip in het bestuurdersartikel van het belastingverdrag met Luxemburg formeel en niet materieel uitgelegd worden. De man is geen statutair bestuurder van de Luxemburgse vennootschap. Het bestuurdersartikel is daarom niet van toepassing. Er is terecht geen vermindering ter voorkoming van dubbele belasting gegeven ter zake van het deel van de beloning dat ziet op werkzaamheden die hij vanuit Nederland verricht.

Ook de Belgische rechter heeft onlangs in een procedure over het belastingverdrag tussen België en Nederland het bestuurdersbegrip formeel toegepast. In deze procedure is een inwoner van België geïmagineerd directeur van een Nederlandse B.V. De vraag is welk land haar beloning mag belasten: België op basis van het werknemersartikel in het belastingverdrag dan wel Nederland op basis van het bestuurdersartikel van het verdrag. Het Hof van Antwerpen oordeelt dat het bestuurdersartikel in het verdrag niet van toepassing is, omdat zij geen formeel bestuurder is en ze ook geen soortgelijke functie heeft. Het heffingsrecht komt derhalve toe aan België.

Bron: Rechtbank Den Haag 18 juli 2019 en Hof van Antwerpen.

Nieuws uit België

Nieuwe Belgische circulaire pensioen eigen beheer

Er is een nieuwe circulaire verschenen in België over de fiscale gevolgen van het pensioen van in België woonachtige directeur-grootaandeelhouders (Dga's) bij hun Nederlandse B.V. Waar gaat het ook al weer over?

Vanaf 1 juli 2017 is het voor Dga's niet meer mogelijk bij hun eigen Nederlandse B.V. pensioen op te bouwen. De Dga's hebben m.b.t. het tot op dat moment reeds opgebouwde pensioen de volgende keuze gehad:

1. Afkopen, met daarbij een korting op de belastbare grondslag van 34,5 % in 2017, 25 % in 2018 en 19,5 % in 2019. Na 2019 is een voordelige afkoop niet meer mogelijk.

2. Omzetten in een oudedagsverplichting (ODV). Na 2019 is omzetting in een ODV niet meer mogelijk. De Dga kan deze ODV gebruiken voor de aankoop van een externe lijfrente, zo niet dan wordt de ODV vanaf pensioenleeftijd in 20 termijnen door de B.V. uitgekeerd.
3. Bevriezen: het bestaande pensioenkapitaal blijft ongewijzigd op de balans van de eigen B.V. staan.

Voor in Nederland woonachtige Dga's zijn de fiscale gevolgen van meet af aan duidelijk geweest. Voor Dga's die in het buitenland wonen, waaronder in België, echter niet. In december 2017 heeft de Belgische Federale Overheidsdienst Financiën een eerste circulaire gepubliceerd, waarin een aantal van haar standpunten zijn vermeld. Deze standpunten zijn -nog steeds- discutabel en bovendien zijn in deze eerste circulaire niet alle vragen aan bod gekomen. Wel heeft deze circulaire duidelijk gemaakt dat, volgens de Belgische overheid althans, de afkoopkorting belast kan worden in België. En daarmee was/is voor in België woonachtige Dga's afkoop van hun pensioen een aanzienlijk minder aantrekkelijke optie dan voor Dga's die in Nederland wonen en volledig van het fiscale voordeel over de afkoopkorting kunnen profiteren. In de eerste circulaire wordt gesteld dat de behandeling van de afkoop van het pensioen naar Belgisch recht afhangt van de vraag, of de verkrijger op het moment van afkoop nog als bestuurder of zaakvoerder werkzaam is bij de B.V. waar het pensioenkapitaal is opgebouwd. Zo ja, dan wordt de afkoopwaarde gezien als een bezoldiging van een bedrijfsleider, die belastbaar is tegen het progressieve tarief. Zo nee, dan vormt de afkoopwaarde voor hem een zogenoemd "gratis kapitaal", dat belastbaar is als pensioen dat betrekking heeft op een beroepswerkzaamheid. Een dergelijk gratis kapitaal wordt in beginsel belast tegen een afzonderlijke aanslagvoet van 16,5%. In andere omstandigheden wordt de betaling of toekenning van gratis kapitaal progressief belast. In de tweede circulaire wordt deze zienswijze bevestigd.

In de circulaire van 2017 is niet ingegaan op de fiscale gevolgen van de omzetting in een oudedagsverplichting, de tweede hierboven genoemde optie. Hierdoor is lang onduidelijk gebleven of België over de omzettingsswaarde zou willen heffen. Volgens deze circulaire zou hier later op teruggekomen worden. Dat is nu gebeurd in de tweede circulaire.

Volgens deze tweede circulaire heeft een dergelijke omzetting geen verdragsrechtelijke gevolgen. Voor de fiscale gevolgen in België wordt een onderscheid gemaakt tussen enerzijds de variant dat de Dga de ODV omzet in een (externe) lijfrente en anderzijds de variant dat de ODV niet wordt omgezet en de B.V. de ODV gaat uitkeren. Indien de ODV wordt omgezet in een lijfrente is de redenering dat de Dga over de rechten heeft beschikt, zodat dezelfde gevolgen als in geval van afkoop van toepassing zijn. België verleent hiervoor geen vrijstelling, omdat dit 'inkomen' in Nederland niet effectief is belast. De latere lijfrente-uitkeringen zijn in België belastbaar, tenzij deze uitkeringen hoger zijn dan € 25.000. Op grond van het belastingverdrag tussen Nederland en België, mag Nederland in dat geval heffen en België zal een vrijstelling verlenen. Als een Dga de ODV niet omzet en uitkeringen krijgt uit de ODV, dan kwalificeren deze uitkeringen als pensioenuitkeringen in België en zijn deze in België belast. Tenzij de Dga op dat moment nog als bestuurder/zaakvoerder werkzaam is, in welk geval de uitkeringen progressief belast zijn.

Aan de Nederlandse staatssecretaris is nog de vraag gesteld of voor in België wonende Dga's de uiterste termijn om pensioen in eigen beheer om te zetten in een ODV verlengd zou kunnen worden, gezien de vrij late duidelijkheid die door België is gegeven. Op deze vraag is echter negatief geantwoord. Er komt geen langere termijn, de mogelijkheid tot omzetting eindigt op 31 december 2019.

Bron: Belgische ministerie van Financiën 18 oktober 2019.

Nieuwe Vlaamse regering

Recent is er een akkoord bereikt voor een nieuwe regering voor het Vlaamse gewest. Enkele van de belangrijkste aangekondigde maatregelen van de nieuwe regering zijn de volgende:

1. De woonbonus, de fiscale aftrek voor een woninglening, wordt in 2020 afgeschaft. Ter compensatie hiervan worden de registratierechten, die betaald moet worden bij aankoop van een bestaande woning, verlaagd van 7% naar 6%.
2. Om roerende goederen belastingvrij te kunnen schenken dient iemand nu nog drie jaar in leven te blijven, anders is over de schenking/handgift alsnog erfbelasting verschuldigd. Deze termijn wordt verruimd naar vier jaar.
3. Er wordt een gunsttarief ingevoerd voor het vererven aan een goede vriend, een zogeheten 'best friend'-tarief. Op deze verkrijging is het tarief in rechte lijn van toepassing, wel beperkt tot een verkrijging van € 12.500.

4. Er komt een wijziging m.b.t. het duo-legaat, een verdeling van de erfenis tussen een 'goed doel' en een aantal andere verkrijgers. Wat de wijzigingen m.b.t. het duo-legaat zullen zijn is echter nog niet duidelijk.
5. De bedragen van de kinderbijslag (ook wel kindergeld of groeipakket genoemd) worden niet meer helemaal geïndexeerd. Dit geldt vijf jaar lang voor met name de bedragen vanaf het derde kind en de leeftijdstoelagen.
6. Wat verwacht werd, maar niet doorgaat, is dat er toch geen volledige vrijstelling in de erfbelasting komt voor langstlevende echtgenoten, wettelijke samenwonende en inwonende kinderen tot 18 jaar. Voor de langstlevende blijft het dus bij de vrijstelling voor de gezinswoning en (per 1 september jl.) een bijkomende vrijstelling van € 50.000 in de eerste schijf voor roerende goederen. Jongeren die voor hun 21ste verjaardag hun beide ouders verliezen, betalen geen erfbelasting op de gezinswoning en hebben recht op een vrijstelling van € 75.000 in de eerste schijf voor roerende goederen.
7. Evenmin komen in het akkoord maatregelen terug voor gesplitste aankoop (vruchtgebruik – bloot eigendom) van onroerend goed.

Effectentaks vernietigd door Grondwettelijk Hof

Het grondwettelijk Hof heeft geoordeeld dat de in 2018 ingevoerde effectentaks vanuit verschillende punten ongrondwettelijk is. De Belgische staat hoeft de belasting echter niet terug te betalen.

Vorig jaar is door de federale regeling een jaarlijkse heffing ingevoerd van 0,15 procent op beleggingen van natuurlijke personen op Belgische en buitenlandse effectenrekeningen. De belasting wordt alleen geheven op effectenrekeningen met een waarde van ten minste € 500.000. De maatregel zou moeten zorgen voor meer fiscale rechtvaardigheid.

Het Grondwettelijk Hof oordeelt nu dat de wetgever wel degelijk mag streven naar meer fiscale rechtvaardigheid door een heffing op grotere vermogens, maar dat het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie daarbij wel gerespecteerd moet worden. En dat is bij de effectentaks niet het geval. Zo worden sommige financiële instrumenten die op een effectenrekening staan wel aan de heffing onderworpen en andere niet. Mensen met werkelijke vermogens van een half miljoen euro of meer kunnen ook aan de heffing ontsnappen door de effectenrekening op naam van meerdere titularissen te zetten.

De effectentaks wordt nu vernietigd, maar de gevolgen blijven wel gehandhaafd. Met andere woorden, de staat hoeft de reeds betaalde belasting niet terugbetalen. De vraag rijst of belastingplichtigen zich hierbij neer moeten leggen.

Bron: Grondwettelijk Hof 17 oktober 2019.

België moet Nederlandse WAO-uitkering vrijstellen

België kent voor Belgische arbeidsongeschiktheidspensioenen een fiscale vrijstelling. Op grond van het EU-recht moet België dan ook buitenlandse arbeidsongeschiktheidspensioenen, zoals de Nederlandse WAO-uitkering, vrijstellen.

Dit heeft het Europese Hof van Justitie onlangs geoordeeld n.a.v. een door de Rechtbank van Luik gestelde prejudiciële vraag. De onderliggende casus gaat over een Belgische vrouw die werkzaam was in Nederland. Als gevolg van een ongeval tijdens werktijd is ze arbeidsongeschikt geraakt en ontvangt ze sindsdien onder meer een Nederlandse WAO-uitkering. Vergelijkbare Belgische uitkeringen zijn in België onbelast, maar de Belgische belastingdienst wil over deze uitkering wel heffen. Het Europese Hof heeft daar nu een stokje voor gestoken. België stelt volgens het Hof aan de fiscale vrijstelling voor invaliditeitsuitkeringen ten onrechte de voorwaarde dat deze door de Belgische Staat betaald moeten worden.

Bron: Europese Hof van Justitie 24 17 oktober 2019.

België moet regels fiscale aftrekbaarheid alimentatie EU-proof maken

De Europese Commissie heeft België verzocht zijn wetgeving te wijzigen inzake de mogelijkheid om alimentatiebetalingen af te trekken van het belastbaar inkomen van niet-ingezetenen. Momenteel weigert België deze aftrek wanneer de lidstaat waarin zij wonen vanwege de geringe hoogte van hun wereldinkomen geen rekening kan houden met hun vermogen om belasting te betalen en met hun persoonlijke en gezinssituatie. Deze weigering benadeelt niet-ingezetenen belastingplichtigen omdat zij gebruik hebben gemaakt van het recht op vrij verkeer van werknemers.

Bron: Europese Commissie 25 juli 2019.

België voor EU-hof voor fiscale behandeling buitenlandse huurinkomsten

De Europese Commissie heeft België voor het Europese Hof van Justitie gedaagd, omdat de Belgische regels met betrekking tot de berekening van huurinkomsten in strijd zijn met het EU-recht, waardoor Belgische ingezetenen worden ontmoedigd om in het buitenland onroerend goed te kopen.

In zijn arrest van 12 april 2018 besliste het Europese Hof van Justitie dat de Belgische regels voor huurinkomsten in strijd zijn met het EU-recht. De huurinkomsten van belastingplichtigen in België uit onroerend goed in het buitenland worden berekend op basis van de reële huurwaarde, terwijl de huurinkomsten uit onroerend goed in België worden gebaseerd op de kadastrale waarde (d.w.z. berekend op basis van de eigendomsbeschrijving en de taxatie). Dit betekent dat België zijn verplichtingen uit hoofde van het vrije verkeer van kapitaal niet is nagekomen.

De wetgeving leidt ertoe dat België de inkomsten van een Belgisch ingezetene die eigenaar is van vastgoed in het buitenland voor fiscale doeleinden met een hogere waarde aanslaat dan wanneer het zou gaan om vergelijkbaar vastgoed in België. De Belgische wetgeving bevoordeelt dus investeringen in onroerend goed in België ten nadele van belastingplichtigen die ervoor kiezen te investeren in vergelijkbaar onroerend goed in andere EU-lidstaten of in de EER. Aangezien er geen maatregelen zijn genomen om aan dit arrest te voldoen, heeft de Europese Commissie besloten een inbreukprocedure tegen België in te leiden door in november 2018 een aanmaningsbrief te sturen. België heeft de toepasselijke wetgeving sindsdien niet gewijzigd. De Commissie heeft het Europese Hof daarom gevraagd om een financiële sanctie op te leggen in de vorm van een forfaitair bedrag en een dwangsom op te leggen.

